
Lidí, kteří umí čínsky, je zoufalý nedostatek

Lidí, kteří umí čínsky, je zoufalý nedostatek

LIDOVÉ NOVINY

21.1.2008, | autor: Roman Petrenko

Čínština si razí cestu na české vysoké školy pomaleji, než by bylo třeba. Největší výhodou budou mít ti, kteří spojí jazykové znalosti s odbornými.

Čína zažívá dlouhodobé období extrémního hospodářského růstu. Spolu s ekonomickou silou roste i politický a kulturní vliv nejlidnatější země světa. S tím také stoupá důležitost čínštiny jako světového jazyka.

Díky bohatnutí čínské střední třídy neustále přibývá čínských turistů. Vedle cestovního ruchu roste role čínštiny hlavně ve světě mezinárodního obchodu. Světové firmy vstupují na čínský trh a zároveň v posledních letech stoupá počet čínských firem expandujících do všech koutů světa včetně České republiky. Lidí, kteří umí čínsky, je však u nás zoufalý nedostatek.

Čínskou filologii a sinologii je možné studovat na filozofických fakultách v Praze, Brně nebo v Olomouci, ale studovat čínštinu jako hlavní samostatný obor se odhodlá jen malý počet jedinců.

Perspektivnější je podle odborníků znalost čínského jazyka v kombinaci s odborným vzděláním. V této oblasti ale české vysoké školy zatím zaostávají.

První vlašťovka – VŠE Jako první pochopili důležitost čínštiny na Vysoké škole ekonomické v Praze. Začala se zde vyučovat už před několika lety a rektor VŠE Richard Hindls rozšiřování výuky čínštiny vehementně podporuje: „Je jasné, že Čína jako ekonomicky silný stát bude v budoucnu výrazněji ovlivňovat mezinárodní trh.“

Čtyřsemestrální kurz poskytne studentovi schopnost porozumět čínskému textu a základní konverzační schopnosti. I přes znásobení původní kapacity kurzu se pro velký zájem nedostane na všechny. V budoucnu se plánuje nejen významné rozšíření počtu kurzů, ale i předměty, které studenty seznámí s čínskou ekonomickou a firemní kulturou.

Vedle VŠE nabízejí některé školy, například pražská ČVUT, možnost studovat čínštinu ve spolupráci s čínskými univerzitami.

Palackého univerzita v Olomouci zase pro studenty nabízí kurzy čínštiny ve spolupráci s Konfuciovou akademií, ovšem nikoli bezplatně. Čtyři roky studia jsou minimum. Zato například na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy je situace opačná. Škola, na které se dají studovat i mezinárodní studia, o zavádění čínštiny zatím neuvažuje. Tajemnice kabinetu jazykové přípravy Veronika Mistrová k tomu dodává: „U nás obecně platí, že se jazyk neučí od začátků, ale od střední úrovně, což by byl u čínštiny problém. Pracovala jsem osmnáct let na Filozofické fakultě a kolegové sinologové tvrdili, že čtyři roky jsou minimum, za které se dá vůbec něco trochu solidního naučit. To je z hlediska systému Fakulty sociálních věd poněkud problematické.“ Průzkum fakultního časopisu mezi studenty přitom ukázal, že o výuku čínštiny by zde byl dostatečný zájem: až 12 procent respondentů by takový kurz v případě zavedení chtělo navštěvovat.

Liknavosti veřejných vysokých škol využily soukromé školy a instituce a pro zájemce dnes nabízejí široké spektrum čínských kurzů. Studovat čínštinu na soukromém ústavu je ale pro většinu studentů finančně náročné, takže tyto služby využívají spíše zaměstnanci firem s čínskými obchodními partnery. Dá se přesto očekávat, že vzhledem k zájmu o čínštinu a hlavně růstu jejího významu se začne její výuka časem objevovat i na dalších vysokých školách.

O autorovij ROMAN PETRENKO, Autor je redaktor časopisu Sociál, vycházejícího na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy